

RÅDETS DIREKTIV 2014/87/EURATOM**af 8. juli 2014****om ændring af direktiv 2009/71/Euratom om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 31 og 32,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, udarbejdet efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2013/59/Euratom ⁽³⁾ fastsætter ensartede grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af sundheden for personer, der er udsat for erhvervs-mæssig, medicinsk og befolkningsmæssig bestråling, mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.
- (2) Rådets direktiv 2009/71/Euratom ⁽⁴⁾ fastlægges medlemsstaternes forpligtelser til at fastsætte og opretholde nationale rammebestemmelser for nuklear sikkerhed. Direktivet afspejler bestemmelserne i det vigtigste internationale instrument på området for nuklear sikkerhed, nemlig konventionen om nuklear sikkerhed ⁽⁵⁾ og de grundlæggende sikkerhedsprincipper ⁽⁶⁾ fastlagt af Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA).
- (3) Rådets direktiv 2011/70/Euratom ⁽⁷⁾ pålægger medlemsstaterne forpligtelser til at fastsætte og opretholde en national ramme for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.
- (4) I Rådets konklusioner af 8. maj 2007 om nuklear sikkerhed og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald blev det fremhævet, at »nuklear sikkerhed er et nationalt ansvar, der forvaltes i EU-regi, hvor det er relevant. Beslutninger om sikkerhedsforanstaltninger og tilsyn med nukleare anlæg henhører fortsat udelukkende under operatørerne og de nationale myndigheder«.
- (5) Fukushimaatomkraftulykken i Japan i 2011 henledte på ny verdens opmærksomhed på de foranstaltninger, der er nødvendige for at minimere risikoen og sikre den højeste grad af nuklear sikkerhed. På grundlag af Det Europæiske Råds konklusioner af den 24. og 25. marts 2011 foretog de nationale kompetente tilsynsmyndigheder sammen med Europa-Kommissionen inden for rammerne af Gruppen af Europæiske Nukleare Tilsynsmyndigheder (ENSREG), oprettet ved Kommissionens afgørelse 2007/530/Euratom ⁽⁸⁾, omfattende risiko- og sikkerhedsvurderinger af atomkraftværker (»stresstests«) i hele Fællesskabet. Resultaterne viste en række forbedringer, der kunne gennemføres i tilgangene til nuklear sikkerhed og industriens praksis i de deltagende lande.

⁽¹⁾ Udtalelse af 2. april 2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 92.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).

⁽⁵⁾ Kommissionens afgørelse 1999/819/Euratom af 16. november 1999 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratom) indgåelse af konventionen fra 1994 om nuklear sikkerhed (EFT L 318 af 11.12.1999, s. 20).

⁽⁶⁾ IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No. SF-1 (2006).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald (EUT L 199 af 2.8.2011, s. 48).

⁽⁸⁾ Kommissionens afgørelse 2007/530/Euratom af 17. juli 2007 om nedsættelse af en europæisk gruppe på højt plan om nuklear sikkerhed og affaldshåndtering (EUT L 195 af 27.7.2007, s. 44).

Det Europæiske Råd opfordrede endvidere Kommissionen til om nødvendigt at gennemgå eksisterende retlige og reguleringsmæssige rammer for nukleare anlægs sikkerhed og foreslå de forbedringer, der måtte være nødvendige. Det Europæiske Råd understregede også, at de højeste standarder for nuklear sikkerhed skulle gennemføres og løbende forbedres i Unionen.

- (6) En stærk kompetent tilsynsmyndighed med reel uafhængighed i beslutningstagningen på tilsynsområdet er et grundlæggende krav i fællesskabsrammelovgivningen om nuklear sikkerhed. Det er yderst vigtigt, at den kompetente tilsynsmyndighed sikres en upartisk og gennemsigtig udøvelse af sine beføjelser uden uretmæssig påvirkning af beslutningstagningen på tilsynsområdet for at sikre en høj grad af nuklear sikkerhed. Tilsynsmyndighedens afgørelser og håndhævelsesforanstaltninger inden for nuklear sikkerhed bør være baseret på objektive og sikkerhedsrelaterede tekniske overvejelser og bør træffes uden uretmæssig påvirkning udefra, der kan kompromittere sikkerheden såsom uretmæssig påvirkning på grund af ændrede politiske, økonomiske eller samfundsmæssige omstændigheder.

Bestemmelserne i direktiv 2009/71/Euratom om funktionel adskillelse af kompetente tilsynsmyndigheder bør styrkes for at sikre tilsynsmyndighedernes faktiske uafhængighed af uretmæssig påvirkning, når de træffer deres beslutninger, og garantere, at de tildeles tilstrækkelige ressourcer og kompetencer til at kunne udøve det ansvar, de har fået tildelt, forsvarligt. Især bør tilsynsmyndigheden have tilstrækkelige juridiske beføjelser, tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige finansielle ressourcer til en forsvarlig opfyldelse af de tildelte ansvarsopgaver.

De øgede krav bør dog ikke forhindre et tæt samarbejde med andre relevante nationale myndigheder, hvis det er hensigtsmæssigt, eller gribe ind i generelle politiske retningslinjer udstedt af medlemsstaterne.

- (7) Beslutningstagningen på tilsynsområdet bør tage hensyn til den kompetence og ekspertise, som kan tilvejebringes af organisationer, der yder teknisk bistand. Denne ekspertise bør baseres på den nyeste videnskabelige og tekniske viden, herunder fra driftserfaringer og sikkerhedsrelateret forskning, på vidensstyring og på tilstrækkelige tekniske ressourcer.
- (8) I overensstemmelse med del 1 i IAEA's General Safety Requirements bør både medlemsstaternes rolle i etableringen af en ramme for nuklear sikkerhed og tilsynsmyndighedernes rolle i gennemførelsen af denne ramme overholdes.
- (9) På baggrund af den nukleare industris specialiserede karakter og den begrænsede tilgængelighed af personale med den nødvendige ekspertise og kompetence, hvilket kan føre til mulig rotation af personale med ledelsesansvar mellem den nukleare industri og tilsynsmyndighederne, bør der lægges særlig vægt på at undgå interessekonflikter. Endvidere bør der etableres ordninger for at sikre, at der ikke er interessekonflikter for de organisationer, som leverer rådgivning eller tjenesteydelser til den kompetente tilsynsmyndighed.
- (10) Følgerne af en nuklear ulykke kan gå ud over de nationale grænser, og derfor bør tæt samarbejde, samordning og informationsudveksling fremmes mellem kompetente tilsynsmyndigheder i de medlemsstater, som ligger i nærheden af et nukleart anlæg, uanset om disse medlemsstater driver nukleare anlæg eller ej. I den forbindelse bør medlemsstaterne sikre, at der er etableret hensigtsmæssige ordninger til at lette et sådant samarbejde om nukleare sikkerhedsspørgsmål med grænseoverskridende virkninger.
- (11) For at sikre, at de rette kvalifikationer erhverves, og at tilstrækkelige kompetenceniveauer nås og opretholdes, bør alle parter sørge for, at alt personale, der har ansvar for nukleare anlægs nukleare sikkerhed og for nødberedskab og indsatsforanstaltninger på de enkelte anlæg, indgår i en løbende uddannelsesproces. Det kan ske ved at sørge for uddannelsesprogrammer og uddannelsesplaner, procedurer for periodisk evaluering og opdatering af uddannelsesprogrammer samt tilstrækkelige bevillinger på budgettet til uddannelse.
- (12) En anden vigtig erfaring fra Fukushimaatomkraftulykken er betydningen af at styrke åbenheden om nukleare sikkerhedsspørgsmål. Åbenhed er også et vigtigt middel til at fremme uafhængighed i beslutningstagningen på tilsynsområdet. Derfor bør de nuværende bestemmelser i direktiv 2009/71/Euratom om, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed for den brede offentlighed, gøres mere konkrete med hensyn til, hvilken type oplysninger der skal stilles til rådighed. Desuden bør offentligheden gives mulighed for at deltage i de relevante faser af beslutningsprocessen vedrørende nukleare anlæg i overensstemmelse med de nationale rammebestemmelser for nuklear sikkerhed, under hensyntagen til de forskellige nationale systemer. Beslutninger om udstedelse af tilladelser forbliver de kompetente nationale myndigheders ansvar.

- (13) Kravene i dette direktiv om gennemsigtighed supplerer kravene i den gældende Euratomlovgivning. Rådets beslutning 87/600/Euratom ⁽¹⁾ pålægger medlemsstaterne at underrette og levere oplysninger til Kommissionen og andre medlemsstater i tilfælde af strålingsfare på deres område, mens direktiv 2013/59/Euratom omfatter krav til medlemsstaterne om at oplyse offentligheden om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare og om med regelmæssige mellemrum at sørge for ajourførte oplysninger til den befolkning, som kan tænkes at blive berørt i tilfælde af en sådan strålingsfare.
- (14) På deres sjette rapportbehandlingsmøde gentog de kontraherende parter i konventionen om nuklear sikkerhed deres tilsagn til resultaterne af det andet ekstraordinære møde, der fandt sted efter Fukushimaulykken. De understregede især, at »atomkraftværker bør designes, opføres og drives med det mål at forebygge ulykker og, i tilfælde af at der indtræffer en ulykke, afbøde dens virkninger og undgå kontaminering uden for anlægget, og at tilsynsmyndighederne bør sikre, at disse mål opstilles for at identificere og gennemføre passende sikkerhedsforbedringer på eksisterende anlæg«.
- (15) I lyset af de tekniske fremskridt, der er opnået ved IAEA's foranstaltninger og af De Vesteuropæiske Nukleare Tilsynsmyndigheders Sammenslutning (WENRA), og som reaktion på erfaringer fra stresstestene og undersøgelserne af Fukushimaatomkraftulykken, bør direktiv 2009/71/Euratom ændres, så det omfatter et højt niveau for Fællesskabets mål for nuklear sikkerhed, der dækker alle faser i de nukleare anlægs livscyklus (placering, design, opførelse, ibrugtagning, drift og afvikling). Dette mål nødvendiggør navnlig, at der foretages væsentlige sikkerhedsforbedringer ved udformningen af nye reaktorer og anvendes den mest avancerede viden og teknologi, idet der tages hensyn til de seneste internationale sikkerhedskrav.
- (16) Dette mål bør navnlig nås gennem vurderinger af nuklear sikkerhed, der er omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde. De bør foretages af tilladelsesindehavere under den nationale kompetente tilsynsmyndigheds kontrol og kan anvendes til vurdering af risikoen for en stor ulykke, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU, ⁽²⁾ forudsat at kravene i nærværende direktiv overholdes.
- (17) Begrebet dybdeforsvar er afgørende for sikkerheden af nukleare anlæg og er grundlaget for gennemførelsen af høje mål for den nukleare sikkerhed. Anvendelsen af principperne om dybdeforsvar, som er anerkendt i de internationale standarder og retningslinjer samt af WENRA, sikrer, at sikkerhedsaktiviteter, så vidt det med rimelighed er praktisk muligt, er genstand for uafhængige lag af bestemmelser, således at hvis en fejl skulle opstå, ville den blive opdaget, afhjulpet og rettet ved passende foranstaltninger. Hvert af de forskellige lags effektivitet er et afgørende element i dybdeforsvaret for at forebygge ulykker og afbøde konsekvenserne, hvis de skulle forekomme. Dybdeforsvar er normalt struktureret i fem niveauer. Hvis et niveau slår fejl, anvendes det følgende niveau. Formålet med det første beskyttelsesniveau er at forebygge unormal drift og systemfejl. Hvis det første niveau slår fejl, skal det andet beskyttelsesniveau kontrollere den unormale drift og finde fejlene. Slår det andet niveau fejl, sikrer det tredje niveau, at sikkerhedsfunktionerne fortsat udføres ved at aktivere specifikke sikkerhedssystemer og andre sikkerhedsforanstaltninger. Slår det tredje niveau fejl, skal det fjerde niveau gennem ulykkehåndtering begrænse udviklingen af en ulykke med henblik på at forebygge eller afbøde alvorlige ulykkesomstændigheder med eksternt udslip af radioaktive materialer. Det sidste mål (det femte beskyttelsesniveau) er afbødning af de radioaktive konsekvenser af væsentlige eksterne udslip gennem en katastrofeberedskabsplan uden for anlægget.
- (18) Dybdeforsvar samt en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område betragtes som en grundlæggende betingelse for at opnå en høj grad af nuklear sikkerhed og løbende forbedring af den. Indikatorer for en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område omfatter navnlig en forpligtelse på alle personale- og ledelsesniveauer til at opretholde den nukleare sikkerhed og til løbende at forbedre den, fremme af evnen hos personale på alle niveauer til at sætte spørgsmålstegn ved den effektive opfyldelse af relevante sikkerhedsprincipper og relevant sikkerhedspraksis for løbende at forbedre den nukleare sikkerhed, personalets evne til rettidigt at rapportere sikkerhedsproblemer, identificering af indhøstede driftserfaringer og den systematiske rapportering om afvigelser fra normale driftsbetingelser eller om ordninger for ulykkehåndtering, der kan have potentielle følger for den nukleare sikkerhed. Vigtige elementer, der medvirker til at opnå en stærk sikkerhedskultur på det nukleare område, omfatter især effektive forvaltningssystemer, tilstrækkelig uddannelse og ordninger indført af tilladelsesindehaveren for registrering, evaluering og dokumentation af driftserfaringer, der har betydning for den interne og den eksterne sikkerhed, samt en effektiv afklaring af spørgsmål, der er blevet rejst.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 87/600/Euratom af 14. december 1987 om en fællesskabsordning for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare (EFT L 371 af 30.12.1987, s. 76).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

- (19) Hvor udtrykket »så vidt det med rimelighed er praktisk muligt« anvendes i dette direktiv, bør det anvendes i overensstemmelse med almindeligt anerkendte definitioner, navnlig definitionerne i WENRA og IAEA.
- (20) Efter atomkraftulykkerne på Tremileøen og i Tjernobyl satte Fukushimaatomkraftulykken endnu engang fokus på indeslutningsfunktionens kritiske betydning, idet det er den sidste barriere til at beskytte mennesker og miljø mod radioaktive udslip som følge af en ulykke. Derfor bør ansøgeren om en tilladelse til at opføre en ny kraft- eller forskningsreaktor påvise, at designet holder virkningerne af en beskadigelse af reaktorkernen inden for indeslutningen, dvs. ansøgeren bør bevise, at et stort eller uautoriseret radioaktivt udslip uden for indeslutningen er ekstremt usandsynligt, og ansøgeren bør med en høj grad af konfidens kunne påvise, at et sådant udslip ikke vil forekomme.
- (21) Der bør kræves mere specifikke ordninger for ulykkeshåndtering og katastrofeberedskab på anlægget for at sikre forebyggelse og afbødning af ulykker. De bør være i overensstemmelse med og med forbehold af de relevante bestemmelser i direktiv 2013/59/Euratom. Tilladelsesindehaveren bør fastlægge procedurer, retningslinjer og ordninger for ulykker, herunder alvorlige ulykker, der kan opstå på alle driftsniveauer, bl.a. på fuld kraft, ved nedlukning og i overgangsfaser, og sørge for konsekvens og kontinuitet mellem samtlige procedurer og ordninger og sikre, at de udføres, revideres og ajourføres. Disse ordninger bør også sikre tilstrækkeligt personale, udstyr og andre nødvendige ressourcer. Der bør indføres en organisatorisk struktur med en klar ansvarsfordeling og koordinering mellem indsatsorganer.
- (22) Stresstestene viste, at styrkede samarbejds- og samordningsmekanismer mellem alle parter, der har ansvar for nuklear sikkerhed, spiller en central rolle. Peerevalueringer har vist sig at være et godt middel til at opbygge tillid med det formål at udvikle og udveksle erfaringer og sikre en fælles anvendelse af høje nukleare sikkerhedsstandarder.
- (23) Samarbejdet om nuklear sikkerhed mellem medlemsstaterne er veletableret og kan tilføre merværdi i form af nuklear sikkerhed, gennemsigtighed og åbenhed over for aktører på europæisk og internationalt niveau.

Medlemsstaterne bør hvert sjette år via deres kompetente tilsynsmyndigheder, som anvender ENSREG på relevant vis og bygger på ekspertise fra WENRA, definere en metode, vedtægter og en tidsfrist for peerevalueringer af et fælles specifikt teknisk tema vedrørende den nukleare sikkerhed af deres nukleare anlæg. Det fælles specifikke tekniske tema, der skal behandles, bør identificeres blandt WENRA's sikkerhedsreferenceniveauer eller på baggrund af feedback fra driftserfaringer, hændelser og ulykker samt den teknologiske og videnskabelige udvikling. Medlemsstaterne bør foretage en national selvevaluering og sørge for, at de øvrige medlemsstaters kompetente tilsynsmyndigheder foretager fælles peerevalueringer af deres nationale selvevaluering.

Der bør udarbejdes rapporter over resultaterne af disse peerevalueringer. Medlemsstaterne bør fastlægge nationale handlingsplaner til behandling af relevante resultater og deres egen nationale evaluering under hensyntagen til resultaterne af disse peerevalueringer. Peerevalueringer bør også danne grundlaget for enhver sammenfattende rapport om resultatet af den EU-dækkende tematiske peerevaluering, som medlemsstaternes kompetente tilsynsmyndigheder har udarbejdet i fællesskab. Den sammenfattende rapport bør ikke sigte mod at rangordne sikkerheden i nukleare anlæg, men snarere fokusere på processen og tekniske resultater af den tematiske peerevaluering, så den viden, der er indsamlet som følge heraf, kan deles.

Gensidig tillid bør være fremherskende i peerevalueringer, og det vil derfor være hensigtsmæssigt, at Kommissionen så vidt muligt meddeler medlemsstaterne, når den agter at anvende resultaterne af peerevalueringer i sine politiske oplæg.

- (24) Medlemsstaternes pligt til at rapportere om gennemførelsen af dette direktiv og Kommissionens pligt til at udarbejde en rapport på baggrund af de nationale rapporter bør skabe mulighed for at gøre status over og vurdere de forskellige aspekter ved gennemførelsen af dette direktiv og effektiviteten heraf. Der eksisterer på internationalt plan en række relevante rapporteringsforpligtelser, f.eks. i medfør af konventionen om nuklear sikkerhed, og resultaterne heraf kan anvendes til evalueringen af gennemførelsen af dette direktiv. Endvidere bør der i henhold til dette direktiv fastsættes yderligere indberetningskrav vedrørende resultaterne af de tematiske peerevalueringer af nukleare anlæg. For at forenkle lovgivningen og mindske den administrative byrde bør medlemsstaternes rapporteringsforpligtelse dermed gøres mindre byrdefuld, både hvad angår rapporteringshyppigheden og rapporternes indhold.
- (25) I overensstemmelse med en gradueret tilgang afhænger anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv af typen af nukleare anlæg på en medlemsstats område. Når medlemsstaterne gennemfører disse bestemmelser i national ret, bør de derfor tage hensyn til det potentielle omfang og arten af risiciene fra de nukleare anlæg, som de planlægger eller driver. Især bør den graduerede tilgang vedrøre de medlemsstater, der kun har et lille lager af nukleare

og radioaktive materialer, f.eks. de materialer, der hører sammen med driften af mindre forskningsreaktoranlæg, som i tilfælde af en alvorlig ulykke ikke ville have konsekvenser, der kan sammenlignes med dem, der skabes af atomkraftværker.

- (26) Bestemmelserne i dette direktiv, som hænger uløseligt sammen med eksistensen af nukleare anlæg, nemlig dem, der vedrører tilladelsesindehaverens forpligtelser, de nye specifikke krav til nukleare anlæg og bestemmelserne om nødbereidskabs- og indsatsforanstaltninger på det enkelte anlæg, bør ikke finde anvendelse i medlemsstater uden nukleare anlæg. Bestemmelserne i direktivet bør gennemføres og implementeres forholdsmæssigt i overensstemmelse med nationale omstændigheder og under hensyntagen til, at de pågældende medlemsstater ikke har nukleare anlæg, samtidig med at det sikres, at regeringen eller de kompetente myndigheder tillægger nuklear sikkerhed passende opmærksomhed.
- (27) Ifølge direktiv 2009/71/Euratom skal medlemsstaterne indføre og opretholde passende nationale lovgivningsmæssige, tilsynsmæssige og organisatoriske rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed. Fastlæggelsen af, hvordan de nationale rammebestemmelser vedtages, og via hvilket instrument de anvendes, hører ind under medlemsstaternes kompetence.
- (28) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.
- (29) Direktiv 2009/71/Euratom bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2009/71/Euratom foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen på kapitel 1 affattes således:
»FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER.«
 - 2) Artikel 2 ændres således:
 - a) Stk. 1 affattes således:
»1. Dette direktiv finder anvendelse på ethvert civilt nukleart anlæg, der kræver en tilladelse.«
 - b) Stk. 3 affattes således:
»3. Dette direktiv supplerer de grundlæggende normer, der er omhandlet i traktatens artikel 30, med hensyn til nukleare anlægs nukleare sikkerhed og berører ikke eksisterende fællesskabslovgivning om beskyttelse af arbejdstagernes og offentlighedens sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling, og især Rådets direktiv 2013/59/Euratom (*).
- (*) Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).
- 3) Artikel 3 ændres således:
 - a) Nr. 1, litra a), affattes således:
»a) et atomkraftværk, et berigelsesanlæg, et anlæg til fremstilling af nukleart brændsel, et oparbejdningsanlæg, en forskningsreaktorfacilitet, en lagerfacilitet til brugt brændsel, og«.
 - b) Følgende stykker tilføjes:
 - »6) »ulykke«: enhver utilsigtet hændelse, hvis konsekvenser eller potentielle konsekvenser er væsentlige med hensyn til strålingsbeskyttelse eller nuklear sikkerhed
 - 7) »hændelse«: enhver utilsigtet hændelse, hvis konsekvenser eller potentielle konsekvenser ikke er ubetydelige med hensyn til strålingsbeskyttelse eller nuklear sikkerhed

- 8) »unormal drift«: et driftsforløb, der afviger fra normal drift, og som forventes at opstå mindst én gang i et anlægs driftslevetid, men som i kraft af hensigtsmæssige konstruktionsbestemmelser ikke er til væsentlig skade for vigtige sikkerhedselementer og ikke fører til tilfælde af ulykkesomstændigheder
 - 9) »konstruktionsforudsætninger«: den række af omstændigheder og hændelser, der eksplicit tages i betragtning ved designet, herunder opgraderinger, af et nukleart anlæg ifølge de opstillede kriterier, og som anlægget i kraft af den planlagte drift af sikkerhedssystemer kan modstå uden at overskride de tilladte grænser
 - 10) »konstruktionsbestemmende ulykke«: ulykkesomstændigheder, som et nukleart anlæg er designet til at modstå ifølge de opstillede konstruktionskriterier, og hvor skaden på brændstof, hvor det er relevant, og udslippet af radioaktivt materiale holdes inden for de tilladte grænser
 - 11) »alvorlige omstændigheder«: omstændigheder, der er mere alvorlige end omstændighederne i forbindelse med konstruktionsbestemmende ulykke, og som kan skyldes flere fejl, såsom fuldstændigt tab af alle led i et sikkerhedssystem, eller en ekstremt usandsynlig hændelse.«
- 4) I kapitel 2 indsættes følgende overskrift efter overskriften »FORPLIGTELSE«:

»AFSNIT 1

Generelle forpligtelser.

- 5) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne indfører og opretholder passende lovgivningsmæssige, tilsynsmæssige og organisatoriske rammebestemmelser (»nationale rammebestemmelser«) for nukleare anlægs nukleare sikkerhed. De nationale rammebestemmelser fastsætter navnlig bestemmelser om:

- a) fordeling af ansvarsområder og koordinering mellem relevante statslige organer
- b) nationale nukleare sikkerhedskrav, der omfatter alle stadier af nukleare anlægs livscyklus
- c) et system for udstedelse af tilladelser og forbud mod at drive nukleare anlæg uden tilladelse
- d) et system for tilsyn med nuklear sikkerhed udført af den kompetente tilsynsmyndighed
- e) effektive og forholdsmæssige håndhævelsesforanstaltninger, herunder i givet fald korrektion eller suspension af driften og ændring eller tilbagekaldelse af en tilladelse.

Fastlæggelsen af, hvordan nationale nukleare sikkerhedskrav som omhandlet i litra b) vedtages, og gennem hvilket instrument de anvendes, hører fortsat ind under medlemsstaternes kompetence«.

- 6) Artikel 5, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente tilsynsmyndighed reelt er uafhængig af uretmæssig påvirkning, når den træffer sine tilsynsbeslutninger. Med henblik herpå sørger medlemsstaterne for, at den kompetente tilsynsmyndighed i henhold til de nationale rammebestemmelser:

- a) er funktionelt adskilt fra alle andre organer eller organisationer, der arbejder med fremme eller anvendelse af nuklear energi, og ikke søger eller tager imod instruktioner fra sådanne organer eller organisationer under udøvelsen af sine tilsynsopgaver
- b) træffer tilsynsbeslutninger, der er baseret på solide og gennemsigtige krav i relation til nuklear sikkerhed
- c) tildeles specifikke og tilstrækkelige budgetbevillinger til, at den kan udføre sine tilsynsopgaver som fastsat i de nationale rammebestemmelser, og er ansvarlig for gennemførelsen af det tildelte budget
- d) har et tilstrækkeligt antal ansatte med de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring og ekspertise til at kunne opfylde sine forpligtelser. Den kan gøre brug af eksterne videnskabelige og tekniske ressourcer og ekstern ekspertise til støtte for sine tilsynsfunktioner

- e) fastsætter procedurer for forebyggelse og løsning af eventuelle interessekonflikter
 - f) leverer oplysninger i relation til nuklear sikkerhed, der ikke er underlagt andre organers eller organisationers godkendelse, forudsat at dette ikke bringer andre overordnede interesser i fare, herunder bl.a. sikkerhed, der er anerkendt i relevant lovgivning eller internationale forpligtelser.
- 3) Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente tilsynsmyndighed tildeles de juridiske beføjelser, der er nødvendige for, at den kan varetage sine forpligtelser i forbindelse med de i artikel 4, stk. 1, omhandlede nationale rammebestemmelser. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser tildeler de kompetente tilsynsmyndigheder følgende hovedopgaver vedrørende tilsyn:
- a) at foreslå, definere eller deltage i definitionen af nationale krav til nuklear sikkerhed
 - b) at kræve, at tilladelsesindehaveren overholder og beviser overholdelsen af de nationale nukleare sikkerhedskrav og betingelserne i den pågældende tilladelse
 - c) at verificere denne overholdelse gennem tilsynsmæssige vurderinger og inspektioner
 - d) at foreslå eller gennemføre effektive og forholdsmæssige håndhævelsesforanstaltninger.«
- 7) Artikel 6, 7 og 8 affattes således:

»Artikel 6

Tilladelsesindehavere

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at:

- a) tilladelsesindehaveren har det primære ansvar for et nukleart anlægs nukleare sikkerhed. Dette ansvar kan ikke overdrages og omfatter ansvar for de aktiviteter, der udføres af leverandører og underleverandører, hvis aktiviteter kan berøre et nukleart anlægs nukleare sikkerhed
- b) ansøgeren ved ansøgning om en tilladelse fremlægger dokumentation for den nukleare sikkerhed. Dokumentationens omfang og detaljeringsgrad skal stå i forhold til farens potentielle omfang og karakter af relevans for det nukleare anlæg og dets placering
- c) tilladelsesindehaverne regelmæssigt vurderer, verificerer og løbende forbedrer, så vidt det med rimelighed er praktisk muligt, den nukleare sikkerhed på deres nukleare anlæg på en systematisk og kontrollerbar måde. Dette omfatter verifikation af, at der findes foranstaltninger til forebyggelse af ulykker og afbødning af følgerne af ulykker, herunder verifikation af anvendelsen af dybdeforsvarsbestemmelserne
- d) tilladelsesindehavere opstiller og indfører forvaltningssystemer, som på tilstrækkelig vis prioriterer nuklear sikkerhed
- e) tilladelsesindehavere sørger for tilstrækkelige nødberedskabsprocedurer og -ordninger for det enkelte anlæg, herunder retningslinjer for håndtering af alvorlige ulykker eller tilsvarende ordninger, med henblik på en effektiv indsats i tilfælde af ulykker for at forebygge eller afbøde følgerne heraf. Disse procedurer skal navnlig:
 - i) være i overensstemmelse med andre driftsprocedurer og gennemføres periodisk for at verificere deres gennemførlighed
 - ii) vedrøre ulykker og alvorlige ulykker, der kan opstå på alle driftsniveauer, og dem, der samtidig involverer eller berører flere enheder
 - iii) fastsætte ordninger om modtagelse af ekstern bistand
 - iv) vurderes periodisk og ajourføres regelmæssigt under hensyn til erfaringerne fra øvelser og ulykker
- f) tilladelsesindehavere sørger for og opretholder finansielle og menneskelige ressourcer med de rette kvalifikationer og kompetencer til at varetage deres forpligtelser med hensyn til et nukleart anlægs nukleare sikkerhed. Tilladelsesindehavere sikrer også, at leverandører og underleverandører, som de har ansvaret for, og hvis aktiviteter eventuelt kan berøre et nukleart anlægs nukleare sikkerhed, har de nødvendige menneskelige ressourcer med de rette kvalifikationer og kompetencer til at varetage deres forpligtelser.

*Artikel 7***Ekspertise og kvalifikationer i forbindelse med nuklear sikkerhed**

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at alle parter indfører ordninger for uddannelse for deres personale med ansvar for nukleare anlægs nukleare sikkerhed og for at opnå, opretholde og videreudvikle kvalifikationer og ekspertise i forbindelse med nuklear sikkerhed og nødberedskab på de enkelte anlæg.

*Artikel 8***Gennemsigtighed**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nødvendige oplysninger vedrørende nukleare anlægs nukleare sikkerhed og dens regulering stilles til rådighed for arbejdstagerne og offentligheden med særligt henblik på lokale myndigheder, befolkning og interessenter i nærheden af et nukleart anlæg. Denne forpligtelse omfatter sikring af, at den kompetente tilsynsmyndighed og tilladelsesindehaverne inden for deres ansvarsområder som led i deres kommunikationspolitik giver:

- a) oplysning om nukleare anlægs normale driftsbetingelser til arbejdstagerne og offentligheden, og
- b) hurtig oplysning i tilfælde af hændelser og ulykker til arbejdstagerne og offentligheden og til de kompetente tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater, der ligger i nærheden af et nukleart anlæg.

2. Oplysninger skal stilles til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med relevant lovgivning og internationale instrumenter, forudsat at dette ikke bringer andre overordnede interesser i fare, såsom sikkerhed, der er anerkendt i relevant lovgivning eller internationale instrumenter.

3. Med forbehold af artikel 5, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente tilsynsmyndighed i passende omfang deltager i samarbejdsaktiviteter vedrørende nukleare anlægs nukleare sikkerhed sammen med de kompetente tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater, der ligger i nærheden af et nukleart anlæg, bl.a. gennem udveksling og/eller deling af oplysninger.

4. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får passende mulighed for at deltage effektivt i beslutningsprocessen vedrørende tilladelser til nukleare anlæg i overensstemmelse med relevant lovgivning og internationale instrumenter.«

- 8) Følgende afsnit indsættes efter artikel 8:

»AFSNIT 2

Særlige forpligtelser*Artikel 8a***Nukleare sikkerhedsmål for nukleare anlæg**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser for nuklear sikkerhed kræver, at nukleare anlæg designes, placeres, opføres, ibrugtages, drives og afvikles med det mål at forebygge ulykker og, i tilfælde af en ulykke, afbøde følgerne heraf samt undgå:

- a) tidlige radioaktive udslip, der kræver nødforanstaltninger uden for anlægget, som der ikke er tilstrækkelig tid til at gennemføre
- b) store radioaktive udslip, der kræver beskyttelsesforanstaltninger, som ikke kan begrænses i område eller tid.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at målet i stk. 1:

- a) gælder for nukleare anlæg, hvortil der gives byggetilladelse for første gang efter den 14. august 2014
- b) bruges som reference for den rettidige gennemførelse af sikkerhedsforbedringer, så vidt det med rimelighed er praktisk muligt, på eksisterende nukleare anlæg, herunder i forbindelse med de periodiske sikkerhedsvurderinger, der er omhandlet i artikel 8c, litra b).

*Artikel 8b***Opfyldelse af nukleare sikkerhedsmål for nukleare anlæg**

1. Med henblik på at nå det nukleare sikkerhedsmål, jf. artikel 8a, sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser kræver, at de i tilfælde af dybdeforsvar skal anvendes for at sikre, at:

- a) følgerne af ekstreme eksterne naturbetingede og utilsigtede menneskeskabte farer minimeres
- b) unormal drift og unormale fejl forebygges
- c) unormal drift kontrolleres og fejl afsløres
- d) konstruktionsbestemmende ulykke kontrolleres
- e) alvorlige omstændigheder kontrolleres, herunder forebyggelse af, at ulykker udvikler sig, og afbødning af følgerne af alvorlige ulykker
- f) organisatoriske strukturer er på plads, jf. artikel 8d, stk. 1.

2. For at nå det nukleare sikkerhedsmål i artikel 8a sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser kræver, at den kompetente tilsynsmyndighed og tilladelsesindehaveren træffer foranstaltninger til at fremme og forbedre en effektiv nuklear sikkerhedskultur. Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

- a) forvaltningssystemer, som på tilstrækkelig vis prioriterer nuklear sikkerhed og på alle personale- og ledelsesniveauer fremmer evnen til at sætte spørgsmålstegn ved den effektive opfyldelse af relevante sikkerhedsprincipper og relevant sikkerhedspraksis og til rettidigt at rapportere sikkerhedsproblemer, jf. artikel 6, litra d)
- b) tilladelsesindehaverens ordninger vedrørende registrering, evaluering og dokumentation af driftserfaringer, der er væsentlige for den interne og den eksterne sikkerhed
- c) tilladelsesindehaverens pligt til at rapportere hændelser med potentielle følger for den nukleare sikkerhed til den kompetente tilsynsmyndighed, og
- d) uddannelsesordninger, jf. artikel 7.

*Artikel 8c***Indledende vurdering og periodiske sikkerhedsvurderinger**

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at:

- a) enhver udstedelse af en tilladelse til at opføre et nukleart anlæg eller drive et nukleart anlæg er baseret på en tilstrækkelig placerings- og anlægsspecifik vurdering, der omfatter dokumentation for den nukleare sikkerhed i henseende til de nationale nukleare sikkerhedskrav, som er baseret på målet i artikel 8a
- b) tilladelsesindehaveren under tilsyn af den kompetente tilsynsmyndighed systematisk og jævnlige, mindst hvert tiende år, vurderer det nukleare anlægs sikkerhed, jf. artikel 6, nr. 3). Denne sikkerhedsvurdering tager sigte på at sikre overholdelse af de nuværende konstruktionsforudsætninger og identificerer yderligere sikkerhedsforbedringer ved at tage hensyn til ældning, driftserfaringer, de seneste forskningsresultater og udviklingen i internationale standarder med målet i artikel 8a som reference.

*Artikel 8d***Nødbereidskabs- og indsatsforanstaltninger på det enkelte anlæg**

1. Med forbehold af bestemmelserne i direktiv 2013/59/Euratom sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser kræver, at en organisatorisk struktur for nødbereidskabs- og indsatsforanstaltninger på det enkelte anlæg fastsættes med en klar ansvarsfordeling og koordinering mellem tilladelsesindehaveren og kompetente myndigheder og organisationer under hensyn til alle faser af et nødbereidskab.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng og kontinuitet mellem de nødbereidskabs- og indsatsforanstaltninger på det enkelte anlæg, der kræves i henhold til de nationale rammebestemmelser, og andre nødbereidskabs- og indsatsordninger, der kræves i henhold til direktiv 2013/59/Euratom.«

9) Følgende kapitel indsættes efter artikel 8d:

»KAPITEL 2a

PEEREVALUERINGER OG RETNINGSLINJER

Artikel 8e

Peerevalueringer

1. Medlemsstaterne foranstalter mindst hvert tiende år periodiske selvevalueringer af deres nationale rammebestemmelser og kompetente tilsynsmyndigheder og indbyder til en international peerevaluering af relevante dele af deres nationale rammebestemmelser og kompetente tilsynsmyndigheder med det formål hele tiden at forbedre den nukleare sikkerhed. Resultaterne af sådanne peerevalueringer skal rapporteres til medlemsstaterne og Kommissionen, når de foreligger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at følgende finder sted på et koordineret grundlag:

- a) der foretages en national vurdering baseret på et konkret tema i relation til den nukleare sikkerhed på de relevante nukleare anlæg på deres område
- b) alle andre medlemsstater og Kommissionen — som observatør — indbydes til at peerevaluere den nationale vurdering, der er omhandlet i litra a)
- c) der træffes passende foranstaltninger til opfølgning af de relevante resultater af peerevalueringssprocessen
- d) der offentliggøres relevante rapporter om ovennævnte proces og om de vigtigste resultater heraf, når de foreligger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er ordninger på plads, så den første tematiske peerevaluering kan starte i 2017, og de efterfølgende tematiske peerevalueringer kan finde sted mindst hvert sjette år herefter.

4. I tilfælde af en ulykke, der fører til situationer, som ville kræve en katastrofeindsats uden for anlægget eller beskyttelsesforanstaltninger for offentligheden, sikrer den berørte medlemsstat, at der inviteres til en international peerevaluering uden unødigt forsinkelse.»

10) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, første gang senest den 22. juli 2014 og herefter senest den 22. juli 2020.«

b) Stk. 3 udgår.

11) I artikel 10 indsættes følgende stykke efter stk. 1:

»1a. Gennemførelsesforpligtelserne i artikel 6, 8a, 8b, 8c og 8d finder ikke anvendelse i medlemsstater uden nukleare anlæg, medmindre de beslutter at udvikle en aktivitet relateret til nukleare anlæg, der er omfattet af en tilladelse under deres jurisdiktion.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15. august 2017. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse love og bestemmelser.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2014.

På Rådets vegne

P. C. PADOAN

Formand
